

หนังสือเล่มนี้มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง และเนื่องจากการออกเสียงภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีสำเนียงที่เป็นมาตรฐานหลายแบบ ผู้เขียนได้เลือกการออกเสียงแบบอเมริกัน (*American English*) ซึ่งเป็นการออกเสียงภาษาอังกฤษที่มีผู้นิยมและรู้จักกันทั่วโลกพอ ๆ กับการออกเสียงแบบอังกฤษ (*British English*) แต่เหตุผลที่ผู้เขียนเลือกแบบอเมริกัน เพราะปัจจุบันประเทศไทยได้มีความสัมพันธ์ทางด้านการศึกษา วิชาการ เศรษฐกิจ การค้า ฯลฯ กับสหรัฐอเมริกา มาก นักเรียนไทยจะไปเรียนที่ “สหรัฐอเมริกา” มากกว่าที่อื่น เพราะเหตุผลที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ “ผู้สอน” ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ที่เรียนจบจากสหรัฐอเมริกา จึงเป็นต้นแบบที่ดีและถูกต้องในการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน

ผู้เขียนคาดหวังให้ผู้เรียนมีความรู้รอบตัวเรื่องการออกเสียงภาษาอังกฤษสำเนียงมาตรฐานอื่น ๆ อีก โดยเฉพาะรู้ความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษแบบอังกฤษและแบบอเมริกัน จึงได้แสดงวิธีการออกเสียงภาษาอังกฤษมาตรฐานทั่วโลกไว้ในบทที่ 1 บทนี้ แต่ก็ก็เป็นความรู้แค่เพียงสังเขปเท่านั้น ผู้เรียนจะต้องอ่านและทำความเข้าใจเอง นอกจากส่วนที่เป็นการเปรียบเทียบการออกเสียงแบบภาษาอังกฤษและอเมริกัน อาจารย์ผู้สอนจะช่วยอธิบายทำความเข้าใจให้เพราะส่วนนี้จะเป็นส่วนที่ใช้วัดผลด้วย

ผู้เรียนจะเรียนได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกระบวนการวิชานี้จะต้องทำความเข้าใจสัทอักษร (*phonetic alphabets*) แบบอเมริกัน ซึ่งเป็นแบบที่เข้าใจง่าย และมีจำนวนสัทอักษรแทนเสียงสระน้อยกว่าการออกเสียงแบบภาษาอังกฤษมาก หลังจากทำความเข้าใจสัทอักษรแล้วพยายามเรียนรู้วิธีต่าง ๆ ที่ใช้ในการออกเสียง และคุณสมบัติของเสียงซึ่งเป็นการเรียนในส่วนสัทศาสตร์ทั่ว ๆ ไป มิได้เป็นสัทศาสตร์ที่ยากและลึกซึ้งแบบกลศาสตร์ เพราะการทำความเข้าใจสรีรศาสตร์ (*Articulatory phonetics*) จะทำให้การเรียนรู้การออกเสียงตลอดจนการฝึกการออกเสียงสระพยัญชนะ การลงเสียงเน้นหนักตลอดจนการพูดด้วยทำนองเสียงต่าง ๆ เป็นไปได้อย่างถูกต้องและใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด

ผู้เขียนได้ให้ตัวอย่างคำที่มีเสียงสระและพยัญชนะต่าง ๆ ไว้มากมาย รวมทั้งให้สัทอักษรกำกับไว้ด้วย โดยเฉพาะในบทที่เกี่ยวกับเสียงสระและพยัญชนะ การที่ให้ตัวอย่างคำไว้มากมายก็

เพื่อผู้เรียนจะได้มีโอกาสฝึกการออกเสียงคำต่างๆ ให้มากที่สุด เพื่อให้เกิด “ทักษะ” ในการออกเสียง และให้ผู้เรียนมีโอกาสค้นคว้าการออกเสียงที่ถูกต้องในคำที่ผู้เรียนมีปัญหาได้

ในบทที่เกี่ยวกับการลงเสียงเน้นหนัก การเปลี่ยนของเสียงและการใส่ทำนองเสียง ผู้เขียนมิได้ให้สัญลักษณ์กำกับไว้ เพราะเกรงว่าจะเกะกะเลอะเทอะ อยากรให้ผู้เรียนได้เห็นการออกเสียงเน้นหนักและการลากเส้นแสดงทำนองเสียงอย่างชัดเจน โดยไม่ต้องกังวลกับสัญลักษณ์ที่แสดงการออกเสียงของคำต่าง ๆ และเข้าใจว่าผู้เรียนได้ฝึกการออกเสียงสระและพยัญชนะในคำต่าง ๆ มาแล้วเป็นอย่างดี

ขอให้ผู้เรียนเข้าใจว่า การออกเสียงสระและพยัญชนะ การลงเสียงเน้นหนักในคำ วลี และประโยคตลอดจนการใส่เสียงทำนองต่าง ๆ ที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้เป็นเพียงการออกเสียง มาตรฐานแบบหนึ่งของชาวอเมริกันส่วนใหญ่ในสหรัฐอเมริกา และเป็นตัวอย่างให้ชาวต่างชาติได้เรียนเป็นภาษาอังกฤษมาตรฐาน “แบบอเมริกัน” คำบางคำอาจออกเสียงได้หลายแบบ (ผู้เขียนได้อธิบายชี้แจงให้เข้าใจใน *footnotes*) หรือมีทำนองเสียงได้หลายแบบ แล้วแต่อารมณ์ของผู้พูดและสถานการณ์ในขณะนั้น ขอให้ผู้เรียนเข้าใจว่าในหนังสือนี้เป็นเพียงแบบหนึ่งหรือบางแบบที่นำมาอธิบาย)

ในภาค 1 ปีการศึกษา 2545 หนังสือเล่มนี้จะเป็นสื่อประกอบคำบรรยายกระบวนวิชา EN 203 “การออกเสียงภาษาอังกฤษ” แทนเล่มเดิมที่ใช้มานานแล้ว และผู้เขียนจะผลิตเทปตลับ (*cassette tape*) บรรจุคำศัพท์ต่างๆ ในหนังสือ โดยการออกเสียงของเจ้าของภาษาซึ่งเป็นอาจารย์ชาวอเมริกัน เพื่อให้ผู้เรียนที่ไม่มีโอกาสมาฟังคำบรรยาย และฝึกการออกเสียงในชั้นเรียนได้มีโอกาสฝึกออกเสียงตามเจ้าของภาษาได้ และหากผู้เรียนบางคนที่มีโอกาสมาเข้าชั้นเรียนแต่อยากฝึกฝนเพิ่มเติมเพื่อให้มีทักษะการออกเสียงดียิ่งขึ้น ก็จะได้ฝึกฝนนอกชั้นเรียนได้อีกด้วย

ผู้เขียนขอขอบคุณเพื่อน ๆ อาจารย์ภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ได้ช่วยให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และให้ข้อมูลที่ผู้เขียนจะได้ปรับปรุงหนังสือเล่มนี้ต่อไป

พัชรี พลวงค์

ภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2 กันยายน 2549